

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba!

Značně rozmrzele stoupám hřebenem Západních Tater na Volovec. Tolik jsem se sem těšit a teď tohle... Celou noc pršelo, do sychravého rána se ani nechtělo vstávat, po průchodu mokrou Látanou dolinou mám pocit, že navzdory všemu Gore-texovému oblečení vlhkost stejně pronikla až na tělo, všude kolem mlha... Co mám z toho, že se zde plahočím ve dvoutisícové výšce? I kamarádům se zřejmě honí hlavou podobné myšlenky, protože nikdo ani nepromluví.

Nakvašeně se podívám před sebe: pár metrů cesty, jinak se mohu „kochat“ jen mlhou. A náhle: „Honzo, obrať se!“ Po patřičném pohybu těla nevěřičně strnu. Mlha za mnou se neskutečně rychle trhá, dokonce mě už zahřívají sluneční paprsky a mohu obdivovat krásu Roháčské doliny, rozeklaného vápencového vrcholu Osobité, i Salatín na hlavním hřebeni už vykoukl z mraků... Pohled, na který se prostě ani po létech, která od té doby uplynula, nedá zapomenout.

V postní době často uslyšíme: Obraťte se! Ale stane se něco? I když jsem podobnou proměnu v horách prožil vícekrát, znám důvěrně i vícedenní stavy „mlha přede mnou, mlha za mnou“. Ježíšovi jde samozřejmě o něco podstatně hlubšího, než jenom pohyb těla. Vybízí nás: „Obraťte se a věřte evangelium!“ Pokuste se vnímat jiným způsobem, než jste zvyklí, pomozte vytvořit podmínky, aby se pro vás evangelium, radostná zvěst, stalo živou skutečností! Vždyť i nám křesťanům se ve víru a starostech všedních dní poselství o Bohu, který poslal svého Syna, aby přemohl moc zla

a smrti, může zdát možná pěknými slovy, ale ne silou, která má zásadně ovlivnit náš život.

Skrze prožívání postní doby nám církev chce pomáhat zakusit, že i v našem mnohdy uspěchaném životě je možné vytvářet prostor, kde se Bůh zvláštním způsobem dotýká našich srdcí, kde skutečnosti víry pronikají z povrchu do hloubky. Něco podobného tomu, co jsem zažil před léty v Západních Tatrách, se může opakovat v životě každého z nás: „mlhy“ všednosti či dokonce otrávenosti mohou být prozářeny novým, možná zcela nečekaným setkáním s Bohem jako tím, kdo ve svém Synu opravdu vstoupil i do našich bolestí a trápení a kdo je nám blízko.

Jan Pacner, farář

Stojím před branou

Stojím
před branou usmíření
v rozpacích
stojím
v očekávání
neviditelných rukou
k otvírání
stojím
a bojím se rezu
usazeného z mých vin
stojím
klekám
a hledám zrnko naděje
v níž se zrcadlí
tvář milosrdenství.

Marie Veselá

Křížové cesty

Jako každoročně se i letos v postní době budeme modlit pobožnosti křížové cesty v tradičních časech, vždy v úterý a pátek od 18.15 hod.

Kromě toho srdečně zveme, zvláště rodiny s dětmi, na křížovou cestu do přírody, a to v sobotu 21. 3. 2020. Začátek bude v 15 hod. u hřbitova v Chudčicích (nedaleko Veverské Bítýšky).

Cesta je v nádherném prostředí, ale především v závěrečné části značně do kopce a není vhodná pro kočárky.

Ale rodiče malých dětí z lískovecké farnosti ji přesto vždycky dobře zvládali, určitě tomu tak bude i u sv. Jakuba.

o. Jan

Úmysly apoštolátu modlitby na měsíc BŘEZEN 2020

Evangelizační úmysl:

Katolíci v Číně

Modleme se, aby církev v Číně vytrvala ve věrnosti evangelium a rostla v jednotě.

Národní úmysl:

Za farní společenství – ať jsou na přímluvu sv. Vojtěcha dobrým zázemím pro hledající, katechumeny, trpící a nemocné.

Rozhovor s nejstarším farníkem

Pro dnešní rozhovor jsem si vybrala našeho dlouhodobého farníka, kterého možná mnozí z vás znají jen „podle vidění“, ale mě zaujal svým věkem a věrností našemu kostelu. Myslím si, že je opravdu našim nejstarším farníkem, narodil se totiž 28. 5. 1926. Zaujal mě hlavně tím, že chodí na nedělní mše v 9.30, které jsou se zvláštním zaměřením na děti.

■ **Pane Drahoslave, co Vás motivuje k tomu, že jezdíte až ke sv. Jakubovi, přestože bydlíte na Lesné?**

Jednoduše, protože jsem zde měl před 66 lety svatbu a je to jediný kostel, který mluví. Manželka už tolik nechodí, a tak jezdím sám. Ona poslouchá mši na Proglasu a vaří oběd. Každý den mě vaří.

■ **Na Lesné byste to měl blíž, a tady si někdy lidé stěžují, že děti ruší jejich soustředěnost!?**

Na Lesné jsem byl 2× a nelíbí se mi to tam. Děcka jsou součástí života.

■ **Vím, že brněnským rodákem nejste, od kdy jste v Brně, a jak jste se do Brna dostal?**

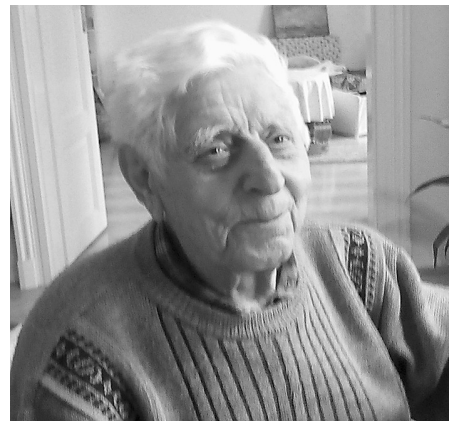
Do Brna jsem přišel v r. 1946, ve svých 20 letech a první moje práce byla ve firmě u Manouška. Opravovali a znovu zavěšovali jsme zvony v kostelích, pamatuji třeba u sv. Tomáše a sv. Michala. Moje hlavní a nejdlejší práce však byla v Královopolské. Mrzí mě, že je zavřená a už se tam nevyrabí! Nejprve jsem bydlel ve velmi skromných pod-

nájmech na Orlí, Slevačské a na Moravském náměstí, kde je Belveder a v Řečkovicích na Sibiřské. Až se stavěla Lesná, dostal jsem byt tam – od Královopolské.

■ **Prožil jste dlouhý a nelehký život, co pro vás bylo nejtěžší?**

Je to pravda. Otec mi zemřel, když mě byly 4 roky, byl jsem nejmladší ze sedmi sourozenců, maminka se měla co ohánět. Do školy jsem z Kuroslep jezdil do Mohelna 4 km autobusem za 1 Kč. Šetřil jsem si, chodil pěšky, a tak jsem se třeba dostal někdy do kina. Na oběd byly 2 krajíce chleba, voda z vodovodu, a tak jsme se normálně stravovali. Když nám v osmačtyřicátém roce komunisti zabavili statek, měli jsme velké omezení.

Brácha protestoval, a tak byl zavřený 4 roky. Když jsem za ním šel do Valdic na návštěvu, tak jsem třeba čekal 5 hodin na chvilku rozhovoru, do kterého nám policajti stejně vstupovali. Měli jsme v rodině ještě 2 kněze, kteří byli také za komunistů zavřeni. S tímto profilem jsem se nelíbil soudruhům, takže jsem nikdy vysokého postu nedosáhl, ale nikdy jsem se jich nebál! Nejhorší rána však byla nemoc mladšího syna, který byl už jako malý velmi nemocný, má sklerózu multiplex, a dokonce byl na invalidním vozíku. Prošel jsem Boha, aby se uzdravil tak, aby mohl aspoň chodit! Slíbil jsem, že budu každý týden chodit sem k Jakubovi do kostela! A slib dodržuji. Syn chodí a dokonce se oženil, tak jsem rád.

■ **Pane Drahoslave, když jste tak dlouho ženat, nezakusil jste někdy krizi manželského života a nechtěl jste se rozvést?**

Mockrát, ale nebyl čas! Jsou to takový blbosti a měli jsme plno starostí. Co bych tím získal? Začít znova s nějakou jinou bábou, dejte pokoj! (Úsměv...)

■ **A co vás v životě bavilo a baví?**

Hodně jsem sportoval. Jezdit na kole byla nutnost – v létě, v zimě, za každého počasí, ve sněhu. Také jsem hrával fotbal a hokej. Jinak mám od mládí nedomykavou chlopu a od 58 let zlomenou nohu v krčku. Léky žádné neberu.

■ **Co byste vzkázal našim farníkům a mladým rodinám?**

Ať jsou vděční Pánu Bohu, ať jsou rozumní – ne pověřiví a berou život tak, jak je. Rychle to všechno uteklo...

*Za rozhovor děkuje
Helena Múčková*

Jedna náhodička zpovědní a cestovní

Domluvila jsem si zpovědní rozhovor u sv. Jakuba, cítila jsem, že ho nutně potřebuji. Vše ráno krásně vycházelo, odvedu děti do školky a pak pojedou rychle autem, zaparkuji v parkovacím domě. Večer předtím ale rychlá změna, zda prý nemohu přijet na Petrov. Samozřejmě můžu, ale ouha, auto odpadá, tam nikde nezaparkuji. Bydlíme v České u Brna a to je o trošku na delší lokte než z České u Svobodáku. Dobře, tak zkusím dovést kluky do školky o něco dřív, abych „nabeton“ stihla ten jediný autobus ráno. Byla jsem z toho mírně nervózní, nerada bych to prosvihla, zvlášť, když vím, že naše obvyklé ranní vypravování do školky ještě občas provázejí neočekávaná toaletní či vztekací zdrženlí... Ale stihla jsem to. Odcházím ze školky a hned vedle vyjíždí autem pan B., známý z ulice. Jako už mockrát předtím. Zcela nečekaně se ale ptá, kam jdu a jestli nepotřebuji svězt. To ještě nikdy neudělal (a prozradím, teď po zhruba půl roce, že od té doby ani znovu ne-

udělal...). Říkám, že jedu na Petrov. A on, že jede na Pekařskou a že mě vezme. Pro mě to bylo jasné znamení, že náhlá potřeba svátosti smíření byl dobrý nápad a bude to stát za to. Taky že stálo. Pán Bůh si pak připravil pro mě tak velkou euforii, že mě absolutně nevyvedlo z míry, že vlak, kterým jsem pak stejný večer mířila z České do Židenic na přípoj do Prahy má 15 min zpoždění a nestihnu přestup. Úplně v klidu jsem nastoupila a vzápětí mi přišla sms, že vlak ze Židenic do Prahy bude mít 20 min. zpoždění, takže to stihnu. Nakonec se z 20 min. stalo 75 min., ale ani to mě nerozházelo. Radostný pocit z ranních událostí mi vydržel až do Prahy i v situaci, že po 75 min. čekání v Židenicích přijel vlak a ve vagonu, kam jsem měla místenku, celou cestu nesvítilo světlo a nešla elektřina. Zavzpomínala jsem na černé hodinky z dětství... Radostný pocit přetrval i do druhého dne, kdy měl vlak zpět do Brna „jen“ 40 min. zpoždění, ujel mi přípoj ze Židenic a další

hodinu jsem čekala na další. Nezbyvá mi opět nic jiného než upřímně poděkovat Bohu a kroutit hlavou nad všemi těmi „náhodičkami“.

L. Ch.

Mým srdcem neproudí jen krev!

*Oltářní obraz,
a na něm něco svítí
to oči Mariiny jsou,
děťátko drží na prsou,
...a kolem bílé kvítí!*

*Na kůru mlčí varhany a píšťaly
šly spát,
přicházím
odcházím,
a zase myslím na návrat!
Já, poutník...*

(P. H. Poutník)

Co možná nevíte o chrámu sv. Jakuba

Převzato z historických pramenů pana Dr. Hynka Bulína (1869–1950), českého právníka a spisovatele.

Na náměstíčku mezi Dolním trhem (dnešním náměstím Svobody) a Moravským náměstím se vypíná vzorný gotický chrám sv. Jakuba staršího. Blízko něj jest také fara.

Stavba chrámu je dílo rozličných mistrů pozdní gotiky 15. a 16. stol., vyjímajíc nynější sakristii s krásným arkýřem. Ta musela nové stavbě ustoupit. Jan Ferdinand Hertod ve své knize, z roku 1669, prohlásil chrám sv. Jakuba za jeden z nejkrásnějších, které se vůbec najdou. Celá střecha je pokryta měděným plechem, který dodali bratři Fugkernovi z Augsburgu.

Obec splácela kupní cenu po 100 zlatých ročně.

První písemná zmínka o chrámu je již z roku 1228. Kostel vznikl z kaple, která na tom místě stávala, a byl pod patronátem oslavanských cisterciáků. Původní stavba se nezachovala, byl to asi kostelík malých rozměrů a o jeho podobě se nic neví.

Na hřbitově kolem něho stálo několik kaplí. Některé byly přistavěny ke kostelu. Jednu z nejstarších založil kněz Hausman, syn bohatého obchodníka tišnovského obchodníka, zvaného Mikuláše od věže. Byla u ní i kaplanka a ve sklepech pak kostnice. Stála tu také kaple sv. Mořice, která vznikla již ve 14. století. Zde byly slouženy mše pro české katolíky na rozdíl od sv. Jakuba, který sloužil katolíkům německým. Česká kaple sv. Mořice stávala na rohu nynější ulice Rašínovy a Jakubské.

Blízko kaple stál také dům královopolských Kartuziánů, kteří se do něho v roce 1478 na čas uchýlili, protože se necítily v Králově Poli v bezpečí. Při tomto domě byla také zahrada.

Původní kostel prý shořel roku 1306 a zanedlouho byl vybudován. Dne 24. května 1515 však další, velmi zhoubný požár novou stavbu zničil až na holé zdi a na obnovu peněz nebylo. Patronátní oslavanský klášter byl sám v úpadku. Z jeptišek zůstaly jen 3, a ty samy v roce 1525 hledaly pomoc u svého patronátního kostela. Císař Ferdinand I. pomohl tím, že patronát nad sv. Jakubem přenesl na město Brno. To vše mělo za následek, že stavba postupovala velmi pomalu a byla dokončena až v r. 1592.

(Pokračování příště)
Zpracovala **Jana V.**

Vzpomínka na Jakubský bál

Letošní farní ples, který jsme prožili v sobotu, 8. 2. se opravdu líbil všem. Na zážitky jsem se zeptala našich novopěčených tanečnic, a to Zuzky, Domči a Máji.

■ **Jak dlouho jste toto předtančení cvičily, zdálo se vám, že to stačilo nebo byste chtěly cvičit ještě déle?**

Z: Cvičili jsme několik týdnů, asi 5 zkoušek. Některé oddělené a jiné společně.

D: Asi měsíc před samotným plesem, většinou jednou týdně, ke konci už i dvakrát. Myslím si, že to bylo tak akorát, ale na divadlo nemáme.

M: Předtančení se podařilo nacvičit za měsíc. Oproti minulým letům bylo velice málo času, a proto se každý snažil vše pečlivě naučit. Těsně před plesem nám onemocněl jeden tanečník, a tak se musela na poslední chvíli upravit choreografie. Kdo byl na plese tak mi dá za pravdu, že nakonec nebylo nic poznat, protože všichni se vše doučili.

■ **Jaký jste měly pocit při premiéře – při prvním vystoupení na zahájení bálu? Bylo to podruhé – po půlnoci – už lepší?**

Z: Nervózní jsme byli myslím skoro všichni, ale jelikož to bylo v prostředí, které známe a mezi lidmi, které vídáme často, nebyla nervozita velká. Po druhé už to bylo lepší, měli jsme to jednou za sebou, bylo v sále méně lidí a byli už také v náladě.

D: Nervy, nervy, nervy. Po druhé tam už bylo méně lidí, takže to bylo lepší, ale poprvé to bylo opravdu stresující.

M: Při premiéře jsem byla nervózní, nechtěla jsem něco pokazit. Podruhé jsem cítila v sále velice uvolněnou atmosféru. Proto se hned tančilo lépe.

■ **Líbil se vám bál nebo to byla občas trochu nuda, či únava?**

Z: Bál se mi líbil. Byly jsme zapojeny do dění a na nudu nebyl čas.

D: Bál měl několik částí a shodou okolností jsou to přesně ty, které jsi vyjmenovala. Ze začátku to byla nuda, pak přišla zábava a nakonec únava. Ale líbil se mi moc.

M: Bál se mi moc líbil. Jako vždy byl nápaditý a vše bylo naplánované do detailu. Já ze své pozice jsem se necítila nějak moc unavená, ale věřím, že Tereška a ostatní, kteří pomáhali s úklidem, dostali zabrat.

■ **Jak se vám líbila hudba?**

Z: Hudba byla dobrá. Myslím, že se k bálu hodila.

D: Hudba? Hudba na předtančení mi opravdu a zcela pochopitelně, začala docela lézt krkem už po prvních třech nácvičích. Ale co se týče výběru hudby při tančení či úžasné cimbálky, tak ji hodnotím velmi pozitivně. Hlavně cimbálku.

M: Moc se mi líbila cimbálka. Mnoho písniček jsem znala, a tak jsem si ráda zazpívala.

■ **Co se vám na bále líbilo nejvíc...?**

Z: Nedá se asi vybrat jediná věc, která by byla lepší než ostatní. Jako celek působil, myslím, celý bál krásně. Líbily se mi ale hodně i naše kostýmy.

D: To je těžké posoudit. Na plese toho bylo hodně dobrého, jak už jsem zmiňovala, nejvíc mě nadchla cimbálka. Prostředí je taky moc hezké, takže tomu dávám velký plus. I jídlo,

pítí, ceny... je toho hodně. Ale rozhodně jsem vděčná za Máju, Zuzku a Marušku, protože bez nich bych se tam nudila určitě!

M: Nejvíc se mi na bále líbila atmosféra, na které se podílel každý ze zúčastněných.

Zbývá podotknout, že velké poděkování patří nejen děvčatům, ale všem, kteří celý ples připravili a obětovali mnoho sil a času! Také všem dárcům tomboly a různým sponzorům. Nejvíce však Terezce Lerchové, která měla vše na svých bedrech a ke všemu se tvářila velmi nenápadně. **H.M.**

Z kalendáře: březen 2020

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Ne 1. 3.		1. neděle postní	
Pá 6. 3.	20–21	Nikodémova noc – 1. pátek v měsíci	kostel
Ne 8. 3.		2. neděle postní	
Pá 13. 3.		Výroční den zvolení papeže Františka	
Ne 15. 3.		3. neděle postní	
	9.30	1. skrutinium katechumenů	kostel
Čt 19. 3.		Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie – doporučený svátek	
So 21. 3.	15.00	Křížová cesta v přírodě.....	Chudčice
Ne 22. 3.		4. neděle postní	
	11.00	2. skrutinium katechumenů	kostel
St 25. 3.		Slavnost Zvěstování Páně	
Ne 29. 3.		5. neděle postní	
		Začíná platit letní čas	
	19.00	3. skrutinium katechumenů	kostel
Pá 3. 4.	20–21	Nikodémova noc – 1. pátek v měsíci	kostel
So 4. 4.	8.30	Setkání mládeže s o. biskupem.....	katedrála
Ne 5. 4.		Květná (Pašijová) neděle	
	9.30	Mše sv. začíná žehnáním ratolestí za kostelem	kostel

Špetka humoru od jáhna Josefa:

„Jak ti, Pepičku, chutnal moučník?“, ptá se babička.

„Dal jsem ho kus učitelce.“

„No, a co říkala?“

„Já nevím, ona od té doby chybí.“

* * *

„Spíte při otevřeném okně, jak jsem vám minule radil?“, ptá se lékař v ordinaci.

„Ano.“

„A zmizel už ten kašel?“

„Zatím ne – jen počítač a mobil!“

* * *

Přijde Frantík od zubaře a maminka se ho ptá: „Tak co, Františku, bolí tě ještě ten zub?“

Frantík odpoví: „To mami nevím, pan zubař si ho nechal u sebe!“

* * *

Ptá se učitelka žáků: „Co víte, děti, o významných matematicích starého Řecka?“

Přihlásí se Pepíček a povídá: „Všichni zemřeli.“

VÝZVA

Milí farníci!

Farnost svatého Jakuba vyhlašuje konkurz do funkce průvodce v našem kostele. Předpoklad je fyzická a psychická zdatnost, alespoň středoškolské vzdělání nebo studium na střední škole, mravní bezúhonnost, zájem o historii, vztah ke kostelu sv. Jakuba a nadšení k nové evangelizaci tímto způsobem.

Přihlášky se strukturovaným životopisem pošlete na naši adresu: brno-jakub@dieceze.cz. Vhodné i pro studenty jako brigáda!

Připravujeme, zapište si do kalendářů!

Neděle 17. 5. – Farní odpoledne pro rodiny, na téma VAZBY A KATECHEZE DOBRÉHO PASTÝŘE.

Sobota 13. 6. – Farní pouť OD JAKUBA K JAKUBOVI, tentokrát po Vysočině.

Úklid v kostele sv. Jakuba

Sobota po prvním pátku v měsíci v 9.00 a v ostatní pátky v 19.45.

Na žádost našich farníků, kteří by rádi vypomohli s úklidem, uvádíme rozdělení úklidových služeb, vždy na příslušný měsíc:

Úklid v kostele v měsíci březnu a dubnu:

sobota 7. 3.

rodiče

pátek 13. 3.

neokatechumenát

pátek 20. 3.

slovenská mládež

pátek 27. 3.

mládež

sobota 4. 4.

rodiče

Chcete-li se také Vy podílet na přípravě Farního zpravodaje, můžete své příspěvky nebo náměty vkládat do označené schránky na dopisy na faře u svatého Jakuba nebo elektronicky na adrese: brno-jakub@dieceze.cz. Děkujeme Vám za spolupráci.